

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया येथील सातव्या दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट कलीसिया - क्रमांक तेहतीस

Jeff Pippenger

2026-01-21

क्रमांक तेहतीस

रविवार कायद्याच्या वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण भविष्यवाणीच्या दृष्टीने अकराव्या-तासाच्या कामगारांना भेटतात. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण आधीच मुद्रांकित झालेले असतात, आणि त्यानंतर ते मोठ्या लोकसमुदायाला बाबेलमधून बाहेर पडून सातव्या-दिवसाच्या शब्बाथाकरिता त्यांच्यासह उभे राहण्याचे आवाहन करीत असतात. देवाच्या घरावरील न्याय रविवार कायद्यापाशी समाप्त होतो, आणि त्यानंतर न्याय अन्यजातींकडे, म्हणजे मोठ्या लोकसमुदायकडे—देवाच्या दुसऱ्या कळपाकडे—वळतो. प्रकटीकरण सात या दोन्ही समूहांची ओळख करून देते, आणि पाचव्या मोहोरात अंधकारयुगातील हुतात्मे विचारतात, “आणखी किती काळ,” जोपर्यंत देव त्यांच्या हुतात्मेपणाबद्दल पोपसत्तेचा न्याय करीत नाही? त्यांना सांगितले जाते की, पोपसत्तेच्या छळामुळे हुतात्मे होणारा दुसरा समूह पूर्ण होईपर्यंत त्यांनी आपल्या कबरींमध्ये विश्रांती घ्यावी, आणि त्यांना पांढरे झगे देण्यात येतात. प्रकटीकरण अध्याय सातमधील मोठा लोकसमुदाय पांढरे झगे परिधान करतो, कारण ते लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या संकटातील पोपसत्तेच्या दुसऱ्या हुतात्मा-समूहाचे प्रतिनिधित्व करतात. प्रकटीकरण सात आणि पाचवा मोहर या दोन समूहांना संबोधित करतात, जसे स्मुर्णा व फिलाडेल्फिया या मंडळ्याही करतात. स्मुर्णा अंतिम पोपसत्ताक रक्तस्नानातील हुतात्म्यांचे प्रतिनिधित्व करते, आणि फिलाडेल्फिया एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे.

कैसरिया फिलिप्पी येथे पेत्र तिसऱ्या प्रहरात आहे, आणि “सहा दिवसांनंतर,” सहा तासांनंतर नव्हे, तो रविवारच्या कायद्याच्या सीमेवर, म्हणजे नवव्या प्रहरात, असेल.

आणि सहा दिवसांनंतर येशू पेत्र, याकोब, आणि त्याचा भाऊ योहान यांना बरोबर घेऊन, त्यांना एकांतात एका उंच डोंगरावर घेऊन गेला. आणि त्यांच्या समोर त्याचे रूपांतर झाले; त्याचा मुख सूर्याप्रमाणे तेजस्वी झाले, आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशाप्रमाणे शुभ्र झाली. आणि पाहा, मोशे आणि एलियास त्याच्याबरोबर बोलताना त्यांना दिसले. मत्तय 17:1-3.

रविवार कायद्याच्या वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजार लोक भविष्यसूचक रीतीने त्या मोठ्या लोकसमुदायाला भेटतात. एलीया त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो जे मृत्यूचा स्वाद चाखत नाहीत, आणि मोशे प्रभूमध्ये मरण पावणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो. ते रविवार कायद्याच्या वेळी ख्रिस्तासोबत उभे आहेत; हाच तो बिंदू आहे जिथे ख्रिस्त आपल्या वैभवाच्या राज्याचा अभिषेक करतो, जसा त्याने क्रुसावर आपल्या कृपेचे राज्य स्थापित केले. जर तुम्ही अद्याप तिसऱ्या प्रहरापासून नवव्या प्रहरापर्यंतच्या सहा-तासांच्या कालखंडाशी संबंधित आम्ही मांडत असलेल्या तर्कशृंखलेत गुंतलेले असाल, तर एक अत्यंत विशेष दृष्टांत पाहणे आवश्यक आहे.

कैसरेया फिलिप्पीच्या तिसऱ्या प्रहरीत कैसरेया मारीतिमाच्या नवव्या प्रहरीच्या ओमेगाचा अल्फा आहे. मी हे ओळखत आहे की, सहा तासांनी नव्हे, तर सहा दिवसांनी, पेत्र रूपांतर पर्वतावर आहे; आणि हे त्या इतिहासालाही दर्शविते जो सडे कायद्यापर्यंत परिपूर्णतेस पोहोचतो, जो नववा प्रहर आहे. सहा दिवसांचा कालखंड सहा तासांच्या कालखंडाशी अनुरूप आहे, परंतु केवळ कैसरेया ते कैसरेया या फ्रॅक्टलच्या रूपाने. विशेषतः महत्त्वाची गोष्ट अशी आहे की, सहा तासांच्या कालखंडाच्या इतिहासामध्ये इतिहासाचा फ्रॅक्टल अंतर्भूत असण्याची ही घटना, पॅटेकोस्टाच्या ऋतूचा विचार करता, नेमकी तशीच घडते. ख्रिस्ताच्या मृत्यूपासून पॅटेकोस्टपर्यंतचे सहा तास हे क्रुसापासून इ.स. ३४ पर्यंतच्या कालखंडाचे फ्रॅक्टल आहेत, जेव्हा पवित्र सप्ताह संपला आणि सुवार्ता अन्यजातींकडे गेली.

“आता अभिमान आणि मत्सर यांनी प्रकाशाविरुद्धचे दार बंद केले. मेंढपाळांनी आणि ज्ञानी पुरुषांनी आणलेल्या वार्तांना जर मान्यता दिली गेली असती, तर याजक आणि रब्बी यांची स्थिती अत्यंत हेवास्पद ठरली असती, कारण त्यामुळे ते देवाच्या सत्याचे प्रवक्ते असल्याचा त्यांचा दावा खोटा ठरला असता. हे विद्वान शिक्षक, ज्यांना ते अन्यधर्मी म्हणत, अशांकडून शिक्षण घेण्याइतके नम्र होणार नव्हते. त्यांनी म्हटले, देवाने त्यांना वगळून अज्ञानी मेंढपाळांशी किंवा खतनारहित अन्यजातींशी संवाद साधला असे होणे शक्यच नाही. राजा हेरोद आणि संपूर्ण यरुशलैम यांना अस्वस्थ करणाऱ्या त्या वार्ताकडे आपला तिरस्कार दाखविण्याचा त्यांनी निर्धार केला. या गोष्टी खऱ्या आहेत की नाहीत हे पाहण्यासाठी ते बेथलेहेमला जाण्यासही तयार झाले नाहीत. आणि त्यांनी लोकांना येशूविषयीचा रस हा उन्मादी उत्तेजना आहे, असा समज करून दिला. याच ठिकाणी याजक आणि रब्बी यांच्याकडून ख्रिस्ताचा नकार सुरू झाला. याच बिंदूपासून त्यांचा अभिमान आणि हट्टीपणा वाढत जाऊन तारणकर्त्याविषयीच्या स्थिर द्वेषात परिवर्तित झाला. देव अन्यजातींसाठी दार उघडत असताना, यहुदी नेते स्वतःसाठी ते दार बंद करीत होते.” The Desire of Ages, 62.

पवित्र सप्ताहाच्या मध्यभागी ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळण्यात आले. साडेतीन वर्षांनंतर स्तेफनावर दगडमार करण्यात आला आणि कोर्नेलियाने पेत्राला बोलावून घेतले. क्रूसानंतर साडेतीन वर्षांनी, प्राचीन इस्राएलासाठी कृपाकाल पूर्णपणे समाप्त होतो. त्यानंतर स्तेफनाने स्वर्गात दृष्टिक्षेप टाकला आणि ख्रिस्त उभा असल्याचे पाहिले; हे दानियेल बारा अध्याय एक वचनातील कृपाकालाच्या समाप्तीचे प्रतीक आहे. प्राचीन इस्राएलासाठी द्वार बंद झाले आणि अन्यजातींसाठी उघडले.

ख्रिस्ताच्या नवव्या तासाच्या मृत्यूपासून ते स्तेफनाच्या मृत्यूपर्यंत आणि पेत्राच्या नवव्या तासाच्या बोलावणुकीपर्यंतच्या कालखंडात, कोर्नेलियस आणि स्तेफन हे बाराशे साठ भविष्यसूचक दिवस पूर्ण झाल्याचे दोन साक्षीदार आहेत. मृत्यूच्या नवव्या तासापासून मृत्यूच्या नवव्या तासापर्यंत, १,२६० भविष्यसूचक दिवस होते. मृत्यूच्या नवव्या तासापासून पेंटेकोस्ताच्या नवव्या तासापर्यंत, बावन दिवसांच्या अवकाशात, १,२६० दिवसांचा एक फ्रॅक्टल ओळखता येतो.

पेन्तेकोस्ताचा काळ जो फ्रॅक्टल होता, तो त्या 1,260 दिवसांच्या आरंभी आहे; आणि त्या दिवसांच्या शेवटी पेत्र भविष्यसूचक रीतीने कैसरियामध्ये तिसऱ्या व नवव्या या दोन्ही प्रहरी स्थित आहे. ही दोन कैसरिया भविष्यसूचक सहा-तासांच्या कालखंडाचा अल्फा आणि ओमेगा दर्शवितात. या दोन कैसरियांच्या भविष्यसूचक सहा-तासांच्या कालखंडामध्ये पेत्र सहा दिवस प्रवास करतो आणि रूपांतर पर्वतापर्यंत पोहोचतो. तो पर्वत त्या मुद्रांकनाचे प्रतीक आहे, जे रविवारच्या कायद्यापाशी परिपूर्णतेस येते; आणि तेथेच विजयी मंडळी सर्व पर्वतांहून उंच उचलली जाते. ते सहा दिवस कैसरियापासून कैसरियापर्यंतच्या सहा-तासांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात आणि त्या कालखंडाच्या आत एक फ्रॅक्टल आहेत, जसे पेन्तेकोस्ताचा काळ हाच त्या अगदी त्याच पवित्र कालखंडाच्या आरंभी एक फ्रॅक्टल होता.

आरंभीचा फ्रॅक्टल हा पेंटेकोस्टल काळाशी संबंधित वसंत ऋतूतील सणांची पूर्तता होता. कैसरिया फिलिप्पीपासून रूपांतराच्या पर्वतापर्यंतचा अंतिम फ्रॅक्टलही पवित्र आठवड्याशी भविष्यवाणीपूर्वक एकत्र बांधलेला आहे. त्या पर्वतावर पित्याने उच्चार केला, जसा त्याने ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यावेळी केला होता, आणि जसा तो क्रूसापूर्वी थोड्याच काळ आधी करणार होता. पवित्र आठवड्याच्या आरंभापासून ते क्रूसापर्यंत पित्याने श्राव्य रीतीने तीन वेळा उच्चार केला. एकदा बाप्तिस्म्यावेळी, मग रूपांतराच्या पर्वतावर, आणि नंतर जवळ येणाऱ्या क्रूसाच्या सावलीत त्याने उच्चार केला.

त्याचा बाप्तिस्मा झाला तेव्हा सुरू झालेल्या १,२६० दिवसांचा क्रूस हा ओमेगा आहे. बाप्तिस्मा आणि क्रूस हे Daniel nine मधील पवित्र सप्ताहाचे विशिष्ट मार्गचिन्हे आहेत; अशा रीतीने रूपांतरणाच्या पर्वताची ओळख पवित्र सप्ताहाचा एक भाग म्हणून निश्चित होते. जर पहिले आणि शेवटचे हे पवित्र सप्ताहाच्या भविष्यवाणीतील मार्गचिन्हे पूर्ण करीत असतील, तर मधले मार्गचिन्हही भविष्यसूचक आवश्यकतेनुसार तसेच करणे अपरिहार्य आहे.

बाप्तिस्मा हा पहिला देवदूत आहे; रूपांतरणाचा पर्वत हा दुसरा आहे, आणि क्रूस हा तिसरा आहे. त्या पर्वतावर, देवाने मोशे आणि एलिया यांना अवशिष्ट मंडळीच्या मार्गचिन्हांप्रमाणे ओळखून दिले. याचा अनुप्रयोग पेत्र, याकोब आणि योहान या त्रिविध प्रतीकाशी एकत्र बांधलेला आहे. येशूने पेत्र, याकोब आणि योहान यांना आपल्याबरोबर घेतले, अशा तीन वेळा झाल्या. पहिल्यांदा, तो याईरच्या मुलीच्या पुनरुत्थानाचा प्रसंग होता; दुसऱ्यांदा रूपांतरणाचा प्रसंग होता; आणि तिसऱ्यांदा गेथसेमनीचा. पहिल्या वेळी पेत्र, याकोब आणि योहान यांनी पुनरुत्थित झालेली बारा वर्षांची कुमारी पाहिली.

आणि असे घडले की, जेव्हा येशू परत आला, तेव्हा लोकांनी त्याचे आनंदाने स्वागत केले; कारण ते सर्व त्याची वाट पाहत होते. आणि पाहा, याईर नावाचा एक मनुष्य आला; तो सभास्थानाचा अधिकारी होता; आणि तो येशूच्या पायांशी पडला, आणि त्याने विनवणी केली की त्याने त्याच्या घरी यावे; कारण त्याला सुमारे बारा वर्षांची एकुलती एक मुलगी होती, आणि ती मरणासन्न पडली होती. परंतु तो जात असताना लोक त्याच्याभोवती गर्दी करीत होते. लूक 8:40-42.

याईरुस या नावाचा अर्थ “प्रकाश देणारा” आणि “तेजस्वी व गौरवशाली असणे” असा होतो. पेत्र, याकोब आणि योहान हे ख्रिस्ताचे विशेषरित्या एकमेव पाहुणे ठरले त्या तीन प्रसंगांपैकी, हा पहिलाच प्रसंग होता; आणि याईरुस पृथ्वीला आपल्या गौरवाने प्रकाशित करणाऱ्या पहिल्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करतो. बारा वर्षांची कुमारी त्या कुमारीचे प्रतिनिधित्व करते, ज्या एक लाख चव्वेचाळीस हजार म्हणून पुनरुत्थित केल्या जाणार आहेत. बारा वर्षे रक्तसावाचा विकार असलेल्या स्त्रीशी संवाद झाल्यानंतर ख्रिस्त त्या कुमारी कन्येच्या घरी पोहोचला.

आणि बारा वर्षे रक्तसावाचा विकार असलेली एक स्त्री, जिने आपली सर्व उपजीविका वैद्यांवर खर्च केली होती, तरीही कोणाकडूनही ती बरी होऊ शकली नव्हती, ती त्याच्या मागून येऊन त्याच्या वस्त्राच्या काठाला स्पर्श करून गेली; आणि तत्क्षणी तिचा रक्तसाव थांबला. लूक 8:43, 44.

बारा वर्षांची एक कुमारी ओळख करून दिली जाते, आणि मग पुढील वचनात बारा वर्षे रक्तसावाच्या व्याधीने पीडित असलेली एक स्त्री ओळख करून दिली जाते. त्या स्त्रीला कुमारीच्या संपूर्ण आयुष्यभर रक्तसावाची व्याधी होती. कुमारी कन्येकडे पोहोचण्यासाठी येशू त्या रक्तसावाच्या व्याधीने पीडित स्त्रीजवळून जाणार होता. ती स्त्री लाओदिकीया यास दिलेल्या संदेशाद्वारे दर्शविलेल्या पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते. ख्रिस्त कुमारीला पुनरुत्थित करून तिला जीवन देणार होता, आणि ती रुग्ण स्त्री, लाओदिकीयेची स्त्री, हिला अद्याप दैवीत्वास स्पर्श करण्याची एक अल्प संधी होती. एक बालक अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि येशू शेवटच्या दिवसांच्या कुमारीस उभे करण्यासाठी लाओदिकीया या रोगग्रस्त स्त्रीजवळून जात आहे. जेव्हा कुमारीचे पुनरुत्थान होते, तेव्हा ती स्त्री एकतर बरी झालेली असते किंवा तिच्याजवळून तो पुढे गेलेला असतो.

पहिल्या देवदूताचे एक वैशिष्ट्य म्हणजे भय होय, आणि भयाचे दोन प्रकार आहेत.

तो अजून बोलत असतानाच सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याच्या घरून एक मनुष्य आला आणि त्याला म्हणाला, तुझी मुलगी मेली आहे; गुरूंना पुढे त्रास देऊ नकोस. पण येशूने ते ऐकताच त्याला उत्तर देऊन म्हटले, भिऊ नकोस; केवळ विश्वास ठेव, आणि ती बरी होईल. लूक 8:49, 50.

मग पेत्र, याकोब आणि योहान त्या खोलीत जातात, जिथे ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याने प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या पुनरुत्थानाने पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या सामर्थ्यप्रदानाचे प्रतिनिधित्व केले. रूपांतराचा पर्वत हा दुसरा प्रसंग आहे ज्यावेळी पेत्र, याकोब आणि योहान साक्षीदार ठरतात. रूपांतराचा पर्वत हा दुसरा देवदूत आहे, आणि जेव्हा ख्रिस्ताने त्याच शिष्यांना गेथसेमनीत नेले, तेव्हा त्याने तिसऱ्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व केले. दुसऱ्या पायरीवर, रूपांतराच्या पर्वतामध्ये तेथे एक “दुहेरीकरण” आहे, कारण पर्वताचा मार्गचिन्ह हा त्या तीन वेळांपैकी मधला आहे ज्यावेळी पित्याने वाणी केली. पहिली वेळ त्याच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी होती, जी बारा वर्षांच्या कुमारिकेच्या पुनरुत्थानाशी अनुरूप आहे; दुसरी पर्वतावर होती, आणि तिसरी क्रूसाच्या अगोदर होती. पित्याने वाणी केलेल्या त्या तीन वेळा आणि तीन शिष्य येशूबरोबर एकटे गेलेले ते तीन प्रसंग हे या वस्तुस्थितीने परस्पर जोडलेले आहेत की

कोणत्याही रेषेत दुसरे मार्गचिन्ह हे रूपांतराचा पर्वतच आहे.

आणि तो घरात आला तेव्हा, पेत्र, याकोब, योहान, आणि त्या मुलीचा पिता व माता यांच्याव्यतिरिक्त कोणालाही आत येऊ दिले नाही. आणि सर्वजण रडत होते व तिच्यासाठी विलाप करीत होते; पण तो म्हणाला, रडू नका; ती मेलेली नाही, तर झोपली आहे. तेव्हा ती मेलेली असल्याचे जाणून त्यांनी त्याची थट्टा केली. पण त्याने त्या सर्वांना बाहेर काढले, तिचा हात धरला, आणि हाक मारून म्हणाला, मुली, उठ. तेव्हा तिचा आत्मा परत आला, आणि ती तत्क्षणी उठली; आणि त्याने तिला खावयास द्यावे अशी आज्ञा केली. आणि तिचे आईवडील आश्चर्यचकित झाले; पण जे घडले ते कोणालाही सांगू नये अशी त्याने त्यांना आज्ञा दिली. लूक 8:51-56.

लाजराप्रमाणे निजलेली असलेल्या कुमारीच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी पेत्र, याकोब आणि योहान यांनी पहिल्या देवदूताचे दर्शन घेतले. ती जागी झाल्यावर ती तत्काळ उठली आणि तिला अन्न देण्यात आले. प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायात एलियाह आणि मोशे यांचे पुनरुत्थान होते तेव्हा ते तत्काळ उठतात, आणि मग पवित्र आत्मा अपरिमितपणे ओतला जातो; हे कुमारीच्या अन्नाचे प्रतिनिधित्व करते. रूपांतरणाचा डोंगर कैसरिया फिलिप्पीच्या सहा दिवसांनी होता, लूक जेव्हा या घटना नोंदवितो तेव्हा अपवाद आहे.

आणि त्या वचनांनंतर सुमारे आठ दिवसांनी असे झाले की, त्याने पेत्र, योहान आणि याकोब यांना बरोबर घेतले आणि प्रार्थना करण्यासाठी पर्वतावर गेला. आणि तो प्रार्थना करीत असता त्याच्या मुखाचे स्वरूप पालटले, आणि त्याचे वस्त्र शुभ्र व तेजस्वी झाले. आणि पाहा, त्याच्याबरोबर दोन पुरुष बोलत होते; ते म्हणजे मोशे आणि एलियाह होते. लूक 9:28-30.

मत्तय आणि मार्क हे दोघेही ठामपणे “सहा दिवसांनंतर” असे म्हणतात, आणि लूक “सुमारे” आठ दिवस असे म्हणतो. बायबलमधील लेखकांनी काळमापनाच्या दोन पद्धती वापरल्या; एकाला समावेशक गणना आणि दुसरीला बहिष्कृत गणना असे म्हणतात. प्रथमदर्शनी हे विरोधाभासासारखे वाटू शकते, परंतु लूकने “सुमारे” असे म्हटल्यामुळे तो समावेशक पद्धतीने बोलत होता हे स्पष्ट होते; आणि जेव्हा मत्तय व मार्क “सहा दिवसांनंतर” असे म्हणतात, तेव्हा ते पूर्ण दिवसांची गणना करीत होते, आठ दिवसांच्या कालखंडास आरंभ करणारा दिवस किंवा तो कालखंड समाप्त करणारा दिवस यांची गणना करीत नव्हते, हे ते सूचित करतात. या फरकामुळे त्याच कालखंडाची दोन संख्यात्मक प्रतीके निर्माण होतात; एक संख्या आठ आहे आणि दुसरी सहा दिवस आहेत.

कैसरिया फिलिप्पी आणि रूपांतराच्या डोंगरावरील सहा किंवा आठ दिवसांच्या कालखंडाच्या दोन साक्षींनी हे स्थिर होते की, त्या काळात जेव्हा ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारतो, तेव्हा आठ हा अंक नोहाच्या जहाजातील आठ प्राण्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि सहा हा फिलाडेल्फियाच्या सहाव्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतो, जी सातांपैकी असलेल्या आठव्या मंडळी होण्यासाठी नियोजित आहे. मोशे, एलियाह आणि ख्रिस्त यांच्या महिमामंडनाच्या वेळी ते आठव्या स्वरूपात रूपांतरित होतात. डोंगरावरील हे महिमामंडन मोशेच्या इतिहासातील डोंगरावरील महिमामंडनाद्वारेही प्रतिरूपित केलेले आहे.

मोशे जेव्हा पर्वतावर चढून गेला, तेव्हा त्याने आपल्याबरोबर सत्तर ज्येष्ठांना आणि यहोशवाला घेतले.

मग मोशे, अहरोन, नादाब, अबीहू आणि इस्राएलच्या वडिलांपैकी सत्तर जण वर गेले. आणि त्यांनी इस्राएलच्या देवाला पाहिले; आणि त्याच्या चरणांखाली जणू नीलमणीच्या दगडाचे फरसबंद काम होते, आणि ते स्वच्छतेमध्ये जणू आकाशाच्या देहासारखे होते. आणि इस्राएलच्या संततीतील श्रेष्ठ जनांवर त्याने आपला हात ठेविला नाही; त्यांनी देवाला पाहिले, आणि ते खाऊन-पिऊन राहिले. आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “माझ्याकडे पर्वतावर वर ये, आणि तेथे थांब; मग मी तुला दगडी पट्ट्या, आणि मी लिहिलेली व्यवस्था व आज्ञा देईन, म्हणजे तू त्यांना शिकवावे.”

मग मोशे उठला, आणि त्याचा सेवक यहोशवा हाही; आणि मोशे देवाच्या पर्वतावर चढून गेला. आणि त्याने वडिलजनांना म्हटले, “आम्ही पुन्हा तुमच्याकडे येईपर्यंत तुम्ही येथेच थांबा; आणि पाहा, अहरोन व हूर

तुमच्याबरोबर आहेत; कोणाला काही प्रकरण असेल, तर त्याने त्यांच्याकडे जावे.”

आणि मोशे पर्वतावर चढून गेला, आणि एका मेघाने पर्वत आच्छादिला. आणि परमेश्वराचे तेज सीनाय पर्वतावर स्थिर राहिले, आणि मेघाने तो सहा दिवस आच्छादिला; आणि सातव्या दिवशी त्याने मेघाच्या मध्यातून मोशेला हाक मारली. आणि परमेश्वराच्या तेजाचे दर्शन इस्राएलच्या संततीच्या दृष्टीस पर्वताच्या शिखरावर भस्म करणाऱ्या अग्निप्रमाणे होते. आणि मोशे मेघाच्या मध्यात गेला आणि पर्वतावर चढून गेला; आणि मोशे पर्वतावर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री होता. निर्गम 24:9-18.

पहिल्या देवदूताचा संदेश हा याईराच्या मुलीच्या पुनरुत्थानाचा होता, जो ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याशी सुसंगत होता. त्यानंतर सहा दिवसांनी रूपांतर पर्वताची घटना आली, जी दुसऱ्या देवदूताशी संबंधित आहे, आणि तिने वधस्तंभावर नेले, जो तिसरा देवदूत आहे. दुसरा देवदूत म्हणून, पर्वताकडे दुहेरी साक्ष आहे, कारण पर्वतावर पित्याने केलेले भाषण त्या तिघांच्या दुसऱ्या रेषेशी जोडलेले आहे. पेत्र, याकोब आणि योहान हे ज्या तीन वेळा ख्रिस्ताचे विशेष पाहुणे होते, आणि ज्या तीन वेळा पित्या बोलला, त्या दोन्ही गोष्टी पित्याच्या आवाजाच्या दुसऱ्या प्रकटीकरणाची ओळख करून देतात; आणि येशूने पेत्र, याकोब व योहान यांना दुसऱ्यांदा सोबत घेतले ते रूपांतर पर्वतावरच होते. पर्वताचा दुसरा मार्गचिन्ह पित्याच्या आवाजाची आणि त्या तीन शिष्यांची दुहेरी साक्ष धारण करतो, कारण दुसरा संदेश नेहमीच “दुहेरीकरण” ओळख करून देतो.

संध्याकाळच्या आणि सकाळच्या बलिदानांमधील सहा तासांचा कालखंड, जो मत्तय आणि मार्क यांच्या कैसरिया फिलिप्पीपासून पर्वतापर्यंतच्या सहा दिवसांनी दर्शविला आहे, तो मोशेच्या सहा दिवसांनी दर्शविला जातो, जोपर्यंत सातव्या दिवशी त्याला मेघामध्ये बोलावले जात नाही.

ही रेषा दुसऱ्या देवदूताच्या थांबण्याच्या काळापासून आरंभ होते, जसे मोशे सत्तर ज्येष्ठांना तो परत येईपर्यंत “थांबा” असे निर्देश देतो. या रेषेतील पहिले सहा दिवस स्वतंत्र ठेवलेले आहेत, तरीसुद्धा ते एकूण ४६ दिवसांचा भाग आहेत. हे सहा दिवस असा एक कालखंड आहेत, जो चाळीस दिवसांनी दर्शविलेल्या तिसऱ्या परीक्षेकडे नेतो. हे ४६ दिवस मंदिराचे प्रतीक आहेत; सहावे दिवस म्हणजे ख्रिस्ताच्या मृत्यूपासून पेन्टेकोस्टपर्यंतचे सहा तास, त्याच्या वधस्तंभावरील खिळण्यापासून त्याच्या मृत्यूपर्यंतचे सहा तास, कैसरियाहून कैसरियापर्यंतचे सहा तास, आणि वरच्या खोलीतील पेत्रापासून मंदिरापर्यंतचे सहा तास होत. मोशे कराराच्या नियमशास्त्राचा स्वीकार करीत आहे आणि मंदिर कसे उभारावे याविषयीच्या सूचना प्राप्त करीत आहे. बायबल म्हणते की कोणत्याही मनुष्याने देवाला पाहिले नाही, तरीही त्या ज्येष्ठांनी “इस्राएलाचा देव पाहिला.” पर्वतावर मोशे आणि ज्येष्ठ यांच्याबरोबर देवाचे जे गौरवीकरण झाले, त्याने रूपांतरणाच्या पर्वतावरील गौरवीकरणाचा आदर्श दाखविला. या दोन्हीत सहा दिवसांचा कालखंड समाविष्ट आहे. मोशेच्या रेषेत दुसऱ्या देवदूताच्या थांबण्याचा काळ आणि मंदिराचे प्रतिनिधित्व करणारे संपूर्ण छेचाळीस दिवस समाविष्ट आहेत. त्याने नियमशास्त्र ग्रहण केलेले चाळीस दिवस, शिक्कामोर्तब करण्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे तिसऱ्या प्रहरी होता; नवव्या प्रहरी तो कैसरिया मारीतीमा येथे जाण्याच्या मार्गावर होता; आणि सहा ते आठ दिवसांत तो पर्वतावर पोहोचतो, जिथे तो मोशेच्या सत्तर ज्येष्ठांबरोबर थांबलेला असताना गौरवप्राप्त प्रभूचे दर्शन पाहतो, जसे दानिएलने दहाव्या अध्यायात पाहिले होते. दानिएलने प्रभूला समोरासमोर पाहिले, तसेच गिदोनाने आणि त्या सत्तर ज्येष्ठांनीही पाहिले. रूपांतरणाचा पर्वत हे ते स्थान आहे जिथे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या लाओदिकीया चळवळीचे रूपांतर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलादेल्फिया चळवळीत होते. ते सहावे मंडळ असलेले आठवे मंडळ होतात; म्हणूनच आपण सहा दिवस आणि आठ दिवस पाहतो.

कूसावरील खिळण्यापासून त्याच्या मृत्यूपर्यंतचे सहा तास, पेन्टेकोस्ताचे सहा तास, कैसरियाहून कैसरियापर्यंतचे सहा तास, रूपांतर पर्वतापर्यंतचे सहा दिवस, आणि चाळीस दिवसांकडे नेणारे मोशेचे सहा दिवस—ही सर्व एकच रेषा आहे. कैसरिया फिलिप्पी, जी पानियम आहे, आणि रविवारच्या कायद्याच्या दरम्यान, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो. त्या शिक्कामोर्तबामुळे एक विभाजन घडते.

आणि मी, दानिएल, एकट्यानेच ते दर्शन पाहिले; कारण माझ्याबरोबर असलेल्या पुरुषांनी ते दर्शन पाहिले नाही; परंतु त्यांच्यावर मोठी थरथर आली, म्हणून ते स्वतःला लपविण्यासाठी पळून गेले. दानिएल 10:7.

मोशे ज्येष्ठांपासून विभक्त झाला, जेव्हा त्याने म्हटले, “आमच्यासाठी येथे थांबा, जोवर आम्ही पुन्हा तुमच्याकडे येत नाही.” थांबण्याच्या काळात मोशे सत्तरांपासून विभक्त झाला, आणि सत्तर आठवडे हे पूर्वीच्या करारातील लोकांसाठी परीक्षेचा काळ दर्शवितात. जेव्हा सत्तरावा आठवडा संपला, आणि तो सत्तरावा आठवडा तोच पवित्र आठवडा होता ज्यात ख्रिस्ताने अनेकांबरोबर कराराची पुष्टी केली, तेव्हा ख्रिस्त पूर्वीच्या करारातील लोकांपासून पूर्णपणे विभक्त झाला. पूर्वीच्या करारातील लोकांना त्यांच्या रक्तसावाच्या प्रश्नाचे निराकरण करण्याचा जो काळ होता—जे त्यांच्यासाठी याचा अर्थ असा होता की ते अब्राहामाच्या रक्ताने तारण पावले आहेत, असा विश्वास ठेवणे—तो समाप्त झाला; आणि बारा वर्षांची कुमारी सेवा करण्यासाठी उठविण्यात आली. थांबण्याचा काळ सुरू झाल्यावर, मोशेला कराराची व्यवस्था आणि मंदिर उभारण्याच्या सूचना प्राप्त झाल्या.

जेव्हा पेत्र, याकोब आणि योहान पर्वतावर होते, तेव्हा देवाच्या लोकांवर होणारे शिक्कामोर्तब, आणि त्यानंतर त्यांना ध्वजाप्रमाणे उभारले जाणे, या करारबद्ध लोकांना एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिररूपाने दर्शविते. त्यानंतर अकराव्या तासाचे कामकरी त्या मंदिराशी जोडले जातात.

परमेश्वर असे म्हणतो, न्याय पाळा व नीती करा; कारण माझे तारण येण्यास निकट आहे, आणि माझे धर्मत्व प्रकट होणार आहे. जो मनुष्य हे करतो, आणि जो मनुष्यपुत्र यास दृढपणे धरून राहतो तो धन्य आहे; जो शब्बाथ अपवित्र होऊ देत नाही, आणि आपला हात कोणतेही वाईट करण्यापासून आवरतो तो धन्य आहे. जो परकीय परमेश्वराशी जुळून गेला आहे, त्याने असे म्हणू नये की, परमेश्वराने मला आपल्या लोकांपासून पूर्णपणे वेगळे केले आहे; तसेच षंडाने असे म्हणू नये की, पाहा, मी कोरडे झाड आहे. कारण परमेश्वर षंडांना असे म्हणतो, जे माझे शब्बाथ पाळतात, मला जे आवडते ते निवडतात, आणि माझ्या करारास दृढपणे धरून राहतात; त्यांना मी माझ्या घरात व माझ्या भिंतींच्या आत पुत्र व कन्यांपेक्षा श्रेष्ठ असे स्थान व नाव देईन; मी त्यांना असे सनातन नाव देईन, जे कधीही नाहीसे होणार नाही. तसेच जे परकीय परमेश्वराशी जुळून जातात, त्याची सेवा करावयास, परमेश्वराच्या नावावर प्रेम करावयास, त्याचे दास होण्यासाठी, आणि जो कोणी शब्बाथ अपवित्र होऊ देत नाही व माझ्या करारास दृढपणे धरून राहतो; त्यांनाही मी माझ्या पवित्र पर्वतावर आणीन, आणि माझ्या प्रार्थनागृहात त्यांना आनंदित करीन; त्यांच्या होमार्पणांना व त्यांच्या यज्ञांना माझ्या वेदीवर स्वीकार मिळेल; कारण माझे घर सर्व लोकांसाठी प्रार्थनागृह म्हणविले जाईल.

इस्राएलातील हाकलून दिलेल्यांना एकत्र करणारा प्रभु परमेश्वर म्हणतो, “जे त्यांच्याकडे आधीच एकत्र केले गेले आहेत, त्यांच्याखेरीज मी अजून इतरांनाही त्यांच्याकडे एकत्र करीन.” यशया 56:1-8.

पेत्र, याकोब आणि योहान, तसेच मोशे, हे “इस्राएलचे बहिष्कृत” यांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांना त्यांच्या द्वेष करणाऱ्या भावांनी बाहेर टाकले होते.

परमेश्वर असे म्हणतो, “स्वर्ग माझे सिंहासन आहे, आणि पृथ्वी माझ्या पायांची पादपीठ आहे; तर तुम्ही माझ्यासाठी कोणते घर बांधणार? आणि माझ्या विश्रांतीचे स्थान कोठे आहे?”

कारण त्या सर्व वस्तू माझ्या हाताने निर्माण केल्या आहेत, आणि त्या सर्व अस्तित्वात आल्या आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो; परंतु मी त्याच मनुष्याकडे लक्ष देईन, जो दीन आहे, ज्याचा आत्मा खेदित आहे, आणि जो माझ्या वचनानुळे थरथर कापतो. जो बैल मारतो, तो जणू मनुष्याचा वध करतो; जो कोकरू अर्पण करतो, तो जणू कुत्र्याची मान मोडतो; जो अन्नार्पण करतो, तो जणू डुकराचे रक्त अर्पण करतो; जो धूप जाळतो, तो जणू मूर्तीला आशीर्वाद देतो. होय, त्यांनी आपले स्वतःचे मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या आत्म्यास त्यांच्या घृणास्पद गोष्टींत आनंद वाटतो. म्हणून मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्यावर त्यांच्या भयकारक गोष्टी आणीन; कारण जेव्हा मी हाक मारली, तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; जेव्हा मी बोललो, तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; उलट त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच त्यांनी निवडले.

परमेश्वराच्या वचनाने थरथरणाऱ्यांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका; माझ्या नावासाठी तुमचा द्वेष करणारे, तुम्हाला बाहेर टाकणारे तुमचे बंधू म्हणाले, “परमेश्वराचे गौरव होवो”; पण तो तुमच्या आनंदासाठी प्रकट होईल, आणि ते लज्जित होतील. यशया 66:1-5.

“आनंद” हा शब्द पवित्र शास्त्रांत अनेक वेळा आणि अनेक प्रकारे आढळतो, तसेच “लज्जित” हाही शब्द. योएलच्या पुस्तकातून घेतलेल्या पेत्राच्या संदेशाच्या संदर्भात, लज्जा विरुद्ध आनंद हा एक समांतर विरोध आहे, जसा शहाणे आणि मूर्ख किंवा गहू आणि तण. योएलच्या संदर्भात लज्जा आणि आनंद हे, ज्यांच्याकडे तेल आहे, म्हणजे उत्तरवर्षावाचा संदेश आहे, आणि ज्यांच्याकडे नाही, त्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. हा तपशील तुम्हाला दिसल्यावरच तुम्ही या वचनाच्या अधिक गहन अर्थापर्यंत पोहोचू शकता: “तुमचे भाऊ, जे तुमचा द्वेष करीत होते, ज्यांनी माझ्या नावासाठी तुम्हाला बाहेर काढले.” ते भाऊ म्हणजे स्पॉलिंग अँड मॅगन, पान एक आणि दोन, येथे वर्णन केलेले “नाममात्र अँडव्हेटिस्ट, यहुदाप्रमाणे,” जे “आम्हांला कॅथलिकांच्या स्वाधीन करतील,” “कारण त्यांनी शब्बाथमुळे आमचा द्वेष केला, कारण ते त्याचे खंडन करू शकत नव्हते.” तुमचे जे भाऊ तुमचा द्वेष करतात, ते भूमीच्या शब्बाथाच्या संदेशामुळे, मोशे सात वेळा, ज्याचे खंडन करता येत नाही, तुम्हाला बाहेर काढतात. येथे मुद्दा असा आहे की, तुम्हाला एका सिद्धान्तगत युक्तिवादामुळे, एका वादविवादामुळे बाहेर काढले जाते, जसे यशया त्याला म्हणतो, आणि तो सिद्धान्तगत वादविवाद उत्तरवर्षावाचा संदेश आहे.

योएल त्या संदेशाला “नवीन द्राक्षारस” असे संबोधतो, आणि जर तुमच्याकडे तो संदेश असेल, तर तुमच्याकडे आनंद आहे. जर तो तुमच्याकडे नसेल, तर तुम्ही योएलमधील मद्यपी जसे जागे होतात तसे जागे व्हाल आणि आढळेल की नवीन द्राक्षारस तुमच्या मुखापासून तोडून टाकला गेला आहे. त्या वेळी तुम्ही भविष्यसूचक अर्थाने “लज्जित” आहात. ज्या वर्गाकडे तेल आहे, त्याच्याकडे आनंद आहे; आणि ज्या वर्गाकडे तेल नाही, तो लज्जित आहे. ते तेल हे नवीन द्राक्षारसही आहे, आणि ते आनंदाशी संबंधित आहे. म्हणूनच यशया म्हणतो, “परमेश्वराचे वचन ऐका.” एक वर्ग ऐकण्याची निवड करतो, आणि दुसरा रणशिंगाच्या नादाकडे लक्ष देत नाही. “जे त्याच्या वचनाने थरथर कापता” असे तो म्हणतो तेव्हा, यशया ऐकणाऱ्या वर्गाची स्पष्ट ओळख करून देतो. 9/11 रोजी जो संदेश आला त्यासाठी जे बहिष्कृत झाले होते, त्यांना प्रभु एकत्र करतो; आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, तो यशयातील नपुंसकांना, जे कोरड्या झाडांप्रमाणे दर्शविले आहेत, एकत्र करतो. जर त्यांनी कराराला दृढपणे धरून ठेवले, तर ते यापुढे देवाच्या पवित्र पर्वतापासून विभक्त राहणार नाहीत.

षंड किंवा कोरडे झाड हे मृत्यूचे प्रतीक आहेत. षंड संतती उत्पन्न करू शकत नाही आणि कोरड्या झाडात जीवन नसते. वचन असे आहे की जर ते अन्यजातीय, किंवा अकराव्या तासाचे कामकरी, शब्बाथाने दर्शविलेला करार स्वीकारतील, तर त्यांना पुत्र आणि कन्या होतील. प्रथम तो इस्राएलच्या बहिष्कृतांना एकत्र करतो, नंतर त्या बहिष्कृतांना ध्वज म्हणून उंचावितो आणि मग आपल्या इतर कळपाला एकत्र करतो. पहिले आणि दुसरे एकत्रीकरण हे 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या त्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, जेव्हा पवित्र आत्मा शिंपडत आहे; तसेच रविवारच्या कायद्यापासून मिखाएल उभा राहण्यापर्यंत आणि उत्तरकाळचा पाऊस अमर्यादपणे ओतला जाईपर्यंतच्या कालखंडाचेही प्रतिनिधित्व करतात. या दोन्ही कालखंडांत उत्तरकाळचा पाऊस हा एक संदेश आहे, जो तुमच्याकडे असेल तर आनंद आणतो, आणि नसेल तर लाज आणतो.

मत्तयाचे पुस्तक तीन रेषांमध्ये विभागलेले आहे, ज्या प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करतात. या तीन रेषांपैकी प्रत्येकामध्येही त्या तीन देवदूतांचे फ्रॅक्टल्स समाविष्ट आहेत. अकराव्या अध्यायापासून बाविसाव्या अध्यायापर्यंतची दुसरी रेषा ही केंद्रस्थ आहे, कारण ती दुसरा देवदूत आहे, जो पहिला व तिसरा देवदूत यांच्या मध्ये स्थित आहे. उत्पत्ति आणि प्रकटीकरण यांतील कराराच्या अध्यायांच्या संदर्भात आपण अकरा ते बावीस अध्यायांचा विचार करतो तेव्हा, मत्तयाचे पुस्तक स्वतःच एक केंद्रेषा ठरते.

बारा करार-अध्यायांचे केंद्र मत्तयचे आहे, आणि मत्तयच्या तीन ओळींची केंद्रेषा त्याच बारा अध्यायांत आढळते. त्या बारा अध्यायांचे केंद्र म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे मुद्रांकन होय. त्या केंद्रबिंदूचे प्रतिनिधित्व तीन वचने

करतात, जी उत्पत्ति आणि प्रकटीकरण यांच्या बारा करार-अध्यायांतील तीन केंद्रवचनांशी अनुरूप आहेत.

पेत्र हा मध्यबिंदूच्या मध्यबिंदूचा मध्यबिंदू आहे, आणि तो पहिल्या व शेवटच्या ख्रिस्ती वधूचे प्रतिनिधित्व करतो. हे अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरीच आहे. पाल्मोनीने पेत्राच्या नावबदलावरही आपली स्वाक्षरी ठेवली, जेव्हा त्याने इंग्रजीत पेत्राच्या नावाचे गूढ रचले. येशूने पेत्राशी हिब्रूमध्ये संवाद साधला, आणि तो संवाद ग्रीकमध्ये नोंदविला गेला व त्यानंतर इंग्रजीत आणला गेला. इंग्रजीत, पाल्मोनीने इंग्रजी वर्णमालेतील 16 वे अक्षर, त्यानंतर 5 वे, त्यानंतर 20 वे, त्यानंतर 5 वे, आणि त्यानंतर 18 वे अक्षर वापरून पेत्र असे नाव दिले, आणि तो पूर्णपणे जाणून होता की तो, पाल्मोनी म्हणून, हिब्रूपासून ग्रीकमार्गे इंग्रजीपर्यंत जाणारे हे नाव निर्माण करित आहे. त्याने हेही रचले की, इंग्रजीतील त्या नावातील त्या पाच अक्षरांचे गुणाकार करून एक लाख चव्वेचाळीस हजार ही संख्या प्राप्त करण्याचे एक गूढ त्या इंग्रजी नावात संभवेले. पाल्मोनी, जो पहिला आणि शेवटचाही आहे, याने असे रचले की पेत्र हे नाव बनविणाऱ्या त्या पाच इंग्रजी अक्षरांपैकी पहिले आणि शेवटचे अक्षर अनुक्रमे 16 वे आणि 18 वे आहेत, कारण पेत्र हे नाव मत्तय 16:18 मध्ये यावयाचे होते.

पेत्राविषयी हे सर्व असूनही, आपल्याला अजूनही "सुवर्ण अनुपात" याचा विचार करावाच लागेल. सुवर्ण अनुपाताचे प्रतिनिधित्व मत्तय 16:18 द्वारे केले जाते, कारण तो अनुपात 1.618 आहे. सुवर्ण अनुपाताचा संबंध निसर्गातील फ्रॅक्टल्सशी आहे, आणि जेव्हा पामोनी मत्तय 16:18 मध्ये पेत्राचे स्थान निश्चित करतो, तेव्हा पामोनी हे ओळखत असतो की यशया 22:22 मध्ये एल्याकीमच्या खांद्यावर ठेवलेली भविष्यसूचक किल्ली, आणि त्या उताऱ्यात पेत्राला व मंडळीला दिलेल्या भविष्यसूचक किल्ल्या, यांमध्ये भविष्यसूचक फ्रॅक्टल्सचा समावेश आहे.

तिसऱ्या प्रहरी कैसरिया फिलिप्पीपासून नवव्या प्रहरी कैसरिया मरीतीमा पर्यंतचा प्रवास हा ख्रिस्त क्रूसावर खिळला गेला त्या तिसऱ्या प्रहरीपासून कर्नेलियसाने पेत्राला बोलावून घेतले त्या नवव्या प्रहरीपर्यंतच्या काळाचा एक फ्रॅक्टल दर्शवितो. क्रूसावरील तिसऱ्या प्रहरीपासून पेन्टेकोस्ताच्या वेळी मंदिरात नवव्या प्रहरी पेत्र होता त्या काळातील पेन्टेकोस्तकालीन ऋतू हा क्रूसापासून कर्नेलियसापर्यंतच्या १,२६० दिवसांचा एक फ्रॅक्टल आहे. पित्याने तीन वेळा बोलले, हे जसे तीन देवदूतांचे एक फ्रॅक्टल आहे, तसेच येशूने केवळ पेत्र, याकोब आणि योहान यांनाच तीन वेळा सोबत घेतले, हेही तसेच आहे. ज्या वचनांमध्ये पेत्र एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे चित्रण करतो, त्या वचनांत सांकेतिकरीत्या अंतर्भूत केलेली भविष्यसूचक माहिती ही जशी कोणतेही सत्य कधीही गहन असू शकते तितकीच गहन आहे; तरीदेखील आपण अद्याप दानियेल अकरामध्ये पानियम येथे पेत्राला स्थान दिलेले नाही.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

येशू ख्रिस्ताचा प्रेषित पेत्र, पोंतुस, गलातिया, कप्पदोकिया, आशिया व बिथिनिया येथे विखुरलेल्या परक्यांस, म्हणजे देव पित्याच्या पूर्वज्ञानाप्रमाणे, आत्म्याच्या पवित्रीकरणाद्वारे, आज्ञाधारकतेस व येशू ख्रिस्ताच्या रक्तशिंपणासाठी निवडलेल्या लोकांस: तुम्हांवर कृपा आणि शांती विपुल प्रमाणात वाढो. आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताचा देव व पिता धन्य असो; कारण त्याने आपल्या विपुल दयेप्रमाणे, येशू ख्रिस्ताच्या मेलेल्यांतून पुनरुत्थानाद्वारे, आम्हांस जिवंत आशेकडे नव्याने जन्म दिला आहे; अशा अविनाशी, निष्कलंक व न कोमेजणाऱ्या वारशासाठी, जो स्वर्गात तुमच्यासाठी राखून ठेवलेला आहे; तुम्ही, जे विश्वासाद्वारे देवाच्या सामर्थ्याने, शेवटच्या काळी प्रकट होण्यास सिद्ध असलेल्या तारणासाठी, सुरक्षित राखले जात आहात.

ज्यामध्ये तुम्ही अत्यानंद करता; तरी आता थोड्या काळाकरिता, गरज असल्यास, विविध परीक्षांमुळे तुम्ही खिन्नतेत आहात; जेणेकरून अग्नीने तपासले गेले, तरी नाश पावणाऱ्या सोन्यापेक्षाही कितीतरी अधिक मौल्यवान असलेली तुमच्या विश्वासाची परीक्षा येशू ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याच्या वेळी स्तुती, मान आणि गौरव यांस कारणीभूत ठरावी; ज्याला न पाहताही तुम्ही प्रेम करता; आणि ज्याच्यामध्ये, जरी आता तुम्ही त्याला पाहत नाही, तरी विश्वास ठेवून तुम्ही अवर्णनीय आणि गौरवपूर्ण आनंदाने आनंदिता; तुमच्या विश्वासाचा शेवट, म्हणजे तुमच्या जीवांचे तारण, प्राप्त करित आहात.

ज्या तारणाविषयी संदेष्ट्यांनी चौकशी केली व कसून शोध घेतला, ज्यांनी तुमच्यावर येणाऱ्या कृपेविषयी भविष्यवाणी केली; त्यांच्यामध्ये असलेल्या ख्रिस्ताच्या आत्म्याने ख्रिस्ताच्या दुःखांविषयी आणि त्यानंतर येणाऱ्या गौरवाविषयी अगोदरच साक्ष दिली असता, तो कोणता किंवा कशा प्रकारचा काळ सूचित करित होता, याचा त्यांनी शोध घेतला. त्यांना हे प्रकट करण्यात आले की, ते हे सेवाकार्य स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी करित होते; आणि त्या गोष्टी आता स्वर्गातून पाठविण्यात आलेल्या पवित्र आत्म्याद्वारे तुम्हाला सुवार्ता जाहीर करणाऱ्यांनी तुम्हाला सांगितल्या आहेत; त्या गोष्टींकडे देवदूतही डोळे लावून पाहण्याची इच्छा धरतात.

म्हणून आपल्या मनाच्या कंबर कसून, संयमी राहा, आणि येशू ख्रिस्ताच्या प्रकट होण्याच्या वेळी तुम्हांजकडे आणली जाणारी कृपा याविषयी शेवटपर्यंत पूर्ण आशा ठेवा; आज्ञाधारक लेकरांप्रमाणे, आपल्या अज्ञानावस्थेतील पूर्वीच्या वासनांप्रमाणे स्वतःला घडवू नका; परंतु ज्याने तुम्हांला बोलाविले तो जसा पवित्र आहे, तसे तुम्हीही सर्व प्रकारच्या आचरणात पवित्र व्हा; कारण असे लिहिले आहे, "तुम्ही पवित्र व्हा; कारण मी पवित्र आहे."

आणि जर तुम्ही पित्यास हाक मारता, जो कोणाचाही पक्षपात न करता प्रत्येकाच्या कर्मांप्रमाणे न्याय करतो, तर येथे तुमच्या परदेशवासाचा काळ भयाने घालवा; कारण तुम्हांस ठाऊक आहे की, तुम्ही तुमच्या पितरांकडून परंपरेने प्राप्त झालेल्या तुमच्या व्यर्थ आचरणापासून चांदी-सोन्यासारख्या नाशिवंत वस्तूंनी मुक्त केले गेले नाही; तर निर्दोष आणि निष्कलंक कोकराच्या प्रमाणे असलेल्या ख्रिस्ताच्या अमूल्य रक्ताने मुक्त केले गेले. तो जगाच्या स्थापनेपूर्वीच पूर्वनियोजित होता, परंतु तुमच्यासाठी या शेवटच्या काळात प्रगट करण्यात आला; आणि त्याच्याद्वारे तुम्ही देवावर विश्वास ठेवता, ज्याने त्याला मेलेल्यांतून उठविले आणि त्याला गौरव दिला, यासाठी की तुमचा विश्वास आणि आशा देवामध्ये असावी. तुम्ही आत्म्याद्वारे सत्याच्या आज्ञापालनात आपल्या आत्म्यांना भाऊबंदकीच्या निष्कपट प्रेमाकरिता शुद्ध केले आहे, म्हणून शुद्ध अंतःकरणाने एकमेकांवर उत्कटपणे प्रेम करा; कारण तुम्ही पुन्हा जन्माला आलेले आहात, नाशिवंत बीजापासून नव्हे, तर अविनाशी बीजापासून, देवाच्या त्या वचनाद्वारे, जे जिवंत आहे आणि सर्वकाळ टिकून राहते. कारण सर्व देह गवतासारखा आहे, आणि मनुष्याचा सर्व गौरव गवताच्या फुलासारखा आहे. गवत वाळते, आणि त्याचे फूल गळून पडते; परंतु प्रभूचे वचन सर्वकाळ टिकून राहते. आणि हेच ते वचन आहे, जे सुवार्तेद्वारे तुम्हांला घोषित करण्यात आले आहे. १ पेत्र १:१-२५.